

't Is goed in 't eigen hart te kijken,
des 's avonds bij het slapen gaan. A. Nahon

In de vrede van Christus ruste

DE HEER

ALFONS, ACHIEL EEMAN

geboren te St.-Martens-Lierde op 29 februari 1912
en er godvruchtig overleden op 16 februari 1990,
gesterkt door de HH. Sakramenten van de zieken

De families

EEMAN en DE GEETER,

danken U voor uw gebed en blijken van
deelneming.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begraaf. L. Haustraete-Ritserveldt - 054/50 10 59

Veel situaties in het leven heb je niet in de hand. Wat je wel in de hand hebt, zijn je reacties daarop. Ik ben de enige die antwoord geven kan op wat mij overkomt, soms tegenvalt als ziekte en ongeluk. De één raakt benauwd en verward, wordt verdrietig en verbitterd. De ander groeit verder, leeft misschien moeizaam, toch gelukkig.

Alfons heeft véél doorstaan. Sinds zijn vijftigste reeds ziek. Allerlei kwalen, teveel om goed te zijn. Ook zijn stembanden waren niet meer, al sprak hij zacht en vriendelijk. Heel dankbaar. Nooit klagend of verwijtend. Niet verbitterd. Wegens ziekte destijds de beenhouwerij opgegeven op de Opstaldries. Moeder reeds gestorven in 1948, is hij als zoon bij vader thuis gebleven. Vader Louis Eeman is in 1971 hoogbejaard gestorven. Sinds 1974 is Maria bij hem. Zij verstonden elkaar perfect, vulden elkaar goed aan, als broer en zus die elkaar dankbaar waren voor trouw en nabijzijn in lief en leed. Tijdens zijn stervensuur zag je de spijt en de pijn waarmee Alfons en Maria, wederkerig, van elkaar afscheid namen. In zijn zetel van alledag is hij gestorven. Hij wist het, dagenlang reeds. Hij sprak ervan, van dag en uur, vroeg ernaar met een blik naar het kruisbeeld op de schouw. Alfons was een man van een zich geborgen weten in een stil en onopvallend leven.

Alle gaven van een evangelisch leven mag je hem toedichten: zacht van aard, vredelievend, geduldig, lief. Nooit kwaad, 'heel braaf' zoals de volksmond zegt. Altijd op het achterplan. Des te meer nu op het voorplan. Veilig in Gods hand, zoals hijzelf wou zijn. Wij hebben nog veel te leren om innerlijk groot te leven zoals hij. Wij blijven dankbaar en vergeten niet.